

REGERINGSRÄTTENS DOM

Mål nr
6137-09

meddelad i Stockholm den 12 maj 2010

SÖKANDE

SSF OA8 Fastighets AB

Ombud: Advokat Viveca Dahlin
Landahl Advokatbyrå KB
Box 5209
102 45 Stockholm

KLANDRAT AVGÖRANDE

Regeringens (Miljödepartementet) beslut den 16 juli 2009, M2008/2707/F/P, om tillstånd till expropriation av fastigheten Haga 4:42 samt del av Haga S:1, Solna kommun, se bilaga

SAKEN

Rättsprövning

REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Regeringsrätten förklarar att regeringens beslut ska stå fast.

YRKANDE M.M.

SSF OA8 Fastighets AB ansöker om rättsprövning och yrkar att Regeringsrätten ska upphäva regeringens beslut. Bolaget anför bl.a. följande.

Dok.Id 90681

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Wallingatan 2

Telefon
08-561 676 00
E-post: regeringsratten@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-12:00
13:00-16:30

Mål nr
6137-09

Det saknas förutsättningar för att besluta om expropriation. Regeringen har fattat sitt beslut utan att göra någon prövning utifrån 2 kap. 12 § expropriationslagen (1972:719) av de enskilda omständigheterna i ärendet. Regeringen har inte heller prövat, förklarat eller ens kommenterat varför Stockholms läns landsting inte har följt lagen och försökt nå en frivillig uppgörelse.

Enligt bestämmelsen ska vidare en avvägning göras mellan allmänna och enskilda intressen. Det har ålegat regeringen att definiera vilka de allmänna respektive enskilda intressena är. Eftersom regeringen inte gjort det går det inte heller att utläsa hur de enskilda intressena stått sig mot de allmänna vid prövningen. Det måste finnas en rimlig balans och proportionalitet mellan vad det allmänna vinner och vad den enskilde förlorar på grund av den inskränkning i den enskildes rätt att använda sin egendom som expropriationen innebär.

Regeringens tillstånd omfattar inte rätt att utnyttja område inom Solna Haga S:1 som gäller för gemensamhetsanläggningarna Solna Haga ga:2 och Solna Haga ga:3. Belastningen av ga:2 och ga:3 utgör särskild rätt som består efter expropriationen om inte annat förordnats. Landstinget har hos regeringen ansökt om en ny expropriation genom vad som betecknats som en tilläggsansökan. Uppdelningen av expropriationsansökningarna har lett till att fastighetsägarna fråntagits möjligheten till en helhetsbedömning av expropriationsföretagets inverkan.

SKÄLEN FÖR REGERINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Enligt 1 § lagen (2006:304) om rättsprövning av vissa regeringsbeslut får en enskild ansöka om rättsprövning av sådana beslut av regeringen som innefattar en prövning av den enskildes civila rättigheter eller skyldigheter i den mening som avses i artikel 6.1 i Europakonventionen. Enligt 7 § ska Regeringsrätten upphäva regeringens beslut om beslutet strider mot någon rättsregel på det sätt som sökanden har angett eller som klart framgår av omständigheterna. Detta gäller dock inte om det är uppenbart att felet saknar betydelse för avgörandet.

Mål nr
6137-09

Rättsprövningen innefattar, förutom ren lagtolkning, även sådana frågor som faktabedömning och bevisvärdering samt frågan om beslutet strider mot kraven på saklighet, opartiskhet och allas likhet inför lagen. Prövningen omfattar också fel i förfarandet som kan ha påverkat utgången i ärendet. Om de tillämpade rättsreglerna är så utformade att det föreligger en viss handlingsfrihet vid beslutsfattandet, omfattar rättsprövningen frågan om beslutet ryms inom handlingsfriheten (jfr prop. 1987/88:69 s. 23–25 och 234).

Enligt 2 kap. 1 § expropriationslagen får expropriation ske för att ge bl.a. ett landsting möjlighet att förfoga över mark som med hänsyn till den framtida utvecklingen krävs för tätbebyggelse eller därmed sammanhängande anordning. Inom tätbebyggt område får expropriation ske om det med skäl kan antas att marken inom överskådlig tid kommer att beröras av byggnads- eller anläggningsåtgärd som är av väsentlig betydelse från allmän synpunkt. Vidare föreskrivs i 2 kap. 12 § första stycket nämnda lag att expropriationstillstånd inte ska meddelas om ändamålet lämpligen bör tillgodoses på annat sätt eller olägenheterna av expropriationen från allmän och enskild synpunkt överväger de fördelar som kan vinnas genom den.

Med utgångspunkt i den utredning som Stockholms läns landsting har åberopat har regeringen funnit att de i 2 kap. 1 § expropriationslagen angivna förutsättningarna för expropriation är uppfyllda. Vidare har regeringen funnit att 2 kap. 12 § samma lag inte utgör hinder mot expropriationen.

Vad bolaget anfört och vad som i övrigt framkommit i utredningen visar inte att regeringen tillämpat expropriationsbestämmelserna på ett oriktigt sätt eller i övrigt gått utöver det handlingsutrymme som dessa bestämmelser ger. Inte heller har det framkommit att regeringen felbedömt de fakta som legat till grund för beslutet eller att intresseavvägningen påverkats av ovidkommande hänsyn eller varit felaktig på annat sätt. Regeringsrätten finner alltså att regeringens beslut om tillstånd till expropriation inte strider mot 2 kap. 1 eller 12 § expropriationslagen

eller mot någon annan rättsregel. Beslutet ska därför stå fast.

Marianne Eliason

Nils Dexe

Anna-Karin Lundin

Annika Brickman

Kristina Ståhl

Karl Lundberg

Föredragande regeringsrätts-
sekreterare

Avd. I

Föredraget 2010-04-21